

RESUMÉ

HUS A JEHO DOBA V RUSKÉM A SOVĚTSKÉM HISTORICKO-LITERÁRNÍM ZPRACOVÁNÍ

Michail A. Bojcov

Husité byli v Rusku jak v akademických publikacích, tak v populární literatuře vždy líčeni pozitivně, často dokonce s velkými sympatiemi. Tato náklonnost však pramenila z ideologizovaných historických konceptů, jejichž prostřednictvím bylo husitství ruské veřejnosti vysvětlováno a přibližováno. Dominantní výkladové modely se přitom během 19. a 20. století několikrát proměnily a to zcela zásadním způsobem. Jednou byly hledány domnělé „křesťansko-pravoslavné“ kořeny husitství, jindy se husity vysvětlovalo „osudové společenství slovanských národů“, které mělo být protikladem „agresivního teutonismu“. Pak bylo husitství zase chápáno především jako sociální protestní hnutí, jako selská válka či „revoluční hnutí“, které ovšem nevyústilo v revoluci. V kontrastu s tím dnes není vůbec jasné, jaké místo by husité v ruské historické reflexi měli zaujmout.